

bevisning aldeles ikke berettigede os til at gaae ind paa nærværende Forslag. Have vi ikke Raad til og kunne vi ikke ved Raad reise den Capital, der udfordres til at udføre Banen, mener jeg, at vi hellere maae vente, indtil Alt var vel overveiet, og Planen i sin Heelhed til et Jernbanenet for hele Danmark, og Slesvig maaffee med, kunde blive taget under Overveieelse paa engang og derefter en fornøftig Beslutning, istedetfor saaledes stumpetvis at gaae frem. Og sæt nu, at denne Bane ikke render sig, som der jo er Udset til, hvorledes kan man da troe, at Nogen vilde gaae ind paa at deeltage i Anlægget af en længere Jernbane, naar Staten ikke gav sin Garantie? Dette er det, jeg frygter for, og til lige, at, om ogsaa denne Bane vil svare 1 eller i det Høieste 1½ pCt. af den forlængede Linie, Staten da maaffee vil komme til at lufte Pungen op for de fulde 4 pCt. og maaffee for Mere, naar Taler bliver om Jernbanens Anlæggelse i Jylland.

Funder: Forsaavidt den sidste arede Taler har sagt, at det vilde blive anseet med megen Ugunst i Jylland, hvis Thinget gav sit Samtykke til den her omhandlede Rente-garantie, da er jeg vel ikke bemyndiget til at tale paa Jyllands Vegne, men jeg er selv en Jyde, og efter min Formening er man ikke berettiget til at antage, at det i Almindelighed vil gjøre et saadant Indtryk. Jeg troer derimod snarere, at man i Jylland vil gjøre Regning paa, at naar først denne Jernbane bliver anlagt, da vilde de Fordringer, som Jylland har paa bedre Communicationsmidler, kunne gjøres gjældende med saameget større Kraft. Det arede Medlem meente vel, at der burde foreligge en Plan for hele Jernbanesystemet, hvor ogsaa Jylland var medtaget, men jeg veed ikke, om jeg skal yde ham min Tak derfor; thi jeg er ikke vis paa, at han ikke vilde finde noget Afstrækkende i, at der er saa liden Udset til, at en jydsk Bane vilde kunne forrente sig. Jeg vil haabe, at naar den Tid kommer, at der bliver Tale om jydsk

Baner, der da vil være nogen Tilboelighed hos den arede Taler til virkeligt at tilfredsstille det Krav, han har troet at kunne paa-vise for Jyllands Vedkommende. Hvad det angaaer, at Havet er den naturlige Forbindelsesmiddel for Danmark, hvilket oftere er gjentaget, da vil jeg gjerne indromme det; men jeg troer ikke det kan indrommes undtagen under den Betingelse, at det tillige er det beqvemteste Forbindelsesmiddel. Jeg troer imidlertid, at man aldrig har betragtet det anderledes. I tidligere Tid, før Dampskibene vare komne i Gang, kunde man sige, ligesom man siger nu, at Havet var det naturlige Forbindelsesmiddel f. Ex. mellem Aarhus og Kjøbenhavn, men ikke engang da foretrak man denne Vej, man gif over Kallundborg, og gjorde derefter Reisen tillands, fordi Havet, skjøndt det naturlige Forbindelsesmiddel, gav en mindre hurtig og sikker Forbindelse end Veien over Kallundborg. Jeg troer i det Hele ikke, at det vilde være til Gavn for den Korsørskke Jernbane, hvis man tænkte sig, at Landet var Jastland, istedetfor at det nu bestaaer af Der, hvis man tænkte sig f. Ex. Jylland landfast med Sjælland. Naar man vil gjøre dette Tankeexperiment, vil man see, at hvis man drager en Linie fra et Sted paa Jyllands Østkyst f. Ex. fra Aarhus til Kjøbenhavn, vil Afstanden være langt kortere, end hvis man drager en Linie ned til Korsør, og derfra igjen til Kjøbenhavn, og dette vil give Anledning til, at der vilde være Trang til en Jernbane ad den kortere Linie, og at der med Tiden kunde blive anlagt en saadan Bane, som da vilde blive til stor Skade for den Korsørskke Bane. Saaledes som Forholdene nu ere, er der ikke nogen anden Vej, der i nogen væsentlig Grad kan føre nærmere til Kjøbenhavn, og det er altsaa netop en Fordeel for den Korsørskke Jernbane, at de forffjellige Lande ere adskilte ved Vandet, idet den derved bliver istand til at forene en langt større Deel af Landet paa en beqvem Maade, end ellers vilde være Tilfældet.